

Łucja Okulicz-Kozaryn, Teresa Stawiarska

Tuchlin, gm. Brańszczyk, woj. ostrołęckie

Informator Archeologiczny : badania 16, 171-172

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wyniku przeprowadzonych badań uchwycono dwie różne czasowo strefy osadnictwa: w części południowej stanowiska - wczesnośredniowieczną i w części centralnej - kultury przeworskiej.

Badania będą kontynuowane.

ŚWIERCZEWÓ, gm.Sanok
woj.krośnieńskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

ŚWIERSZCZÓW, gm.Hrubieszów
woj.zamojskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

ŚWILCZA
woj.rzeszowskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Dziewiąty sezon badań. Osada z wczesnego okresu wędrowek ludów.

Kontynuowano badania w południowo-zachodniej części osady. Dokończono eksploracji jamy nr 9 /część jamy przebadano w roku 1981/. Obiekt w kształcie zbliżony do prostokąta, posiadał wymiary 4 x 4,4 m. W wypełniku jamy oprócz nielicznych fragmentów naczyń oraz kości zwierzęcych znaleziono 156 paciorków bursztynowych, 10 fragmentów paciorków bursztynowych, 12 odłupków bursztynowych oraz bułę bursztynu. Paciorki odkryte podczas tegorocznych badań są podobne do okazów znalezionych w latach poprzednich. Wykonane są ręcznie, posiadają kształt krążków płaskich, krążków obustronnie lub jednostronnie wypukłych, ponadto występują okazy stożkowate lub cylindryczne.

Jama nr 9, to prawdopodobnie ślad pracowni bursztyniarskiej. Zastanawia fakt, iż podobnie jak w jamie nr 1, w której wystąpił zbliżony zespół zabytków /badana w sezonach poprzednich/ nie znaleziono narzędzi służących do obróbki bursztynu.

Badania będą kontynuowane.

TUHLIN, gm.Brańszczyk
woj.ostrołęckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
w Warszawie

Badania prowadziła doc.dr hab. Lucja Okulicz-Kozaryn, przy współudziale dr Teresy Stawiarskiej. Wznowienie badań podjętych w 1959r. Finansował WKZ w Ostrołęce. Cmentarzisko ciałopalne w okresie wpływów rzymskich.

Badania zostały wznowione na skutek doniesień o niszczeniu cmentarzyska. Znajduje się ono na wydmy piaszczystej powstałej przy ujściu Tuchełki do Bugu i niemal w całości zabudowanej. Według informacji uzyskanej przez KZA, w czasie robót ziemnych przy podsypywaniu wałów przeciwpowodziowych znajdowane były resztki grobów ciałopalnych.

W czasie penetracji terenowej dokonanej przed podjęciem badań stwierdzono niemal całkowite zniszczenie warstwy kulturowej w południowej i wschodniej części wydmy. Badaniami objęto więc północno-zachodni jej skrawek i przy nawiązaniu do siatki arowej założonej w 1959 r. zbadano dalsze 2,5 ara cmentarzyska. Uchwycono zachodni jego krańiec uzyskując 8 pochówków ciałopalnych, niemal całkowicie zniszczonych z drobnymi ułankami naczyń oraz fragmentami zniszczonych, przepalonych wtórnie przedmiotów z gliny, brązu i żelaza /fragmenty przęślika, zapinki z brązu i szpilki żelaznej/. Poza zasięgiem cmentarzyska, na głębokości 60 cm poniżej powierzchni odsłonięto ponadto rozległą jamę, w której znaleziono szkielet dużego zwierzęcia /łoś?, tur?/. Górna część szkieletu, z czaszką /obcięte poroże/, kręgosłupem i żebrami, zakopana w porządku anatomicznym, natomiast kości długie, kości łopatki i mostku były wbite pionowo w dno jamy. Na krańcach jamy odsłonięto rozległe ślady paleńsk. Szkielet zostanie oddany do badań specjalistycznych.

Materiały zabytkowe przekazano Muzeum w Ostrołęce.

Wobec całkowitego zniszczenia stanowiska badania nie będą kontynuowane.

ULUCZ
woj.krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

WARSZAWA-ZBYTKI
Kanał - Nowe Ujście

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziły mgr mgr Agnieszka Kruk, Maria Kulisiewicz-Kubielas. Finansował Urząd Konserwatorski m.st.Warszawy. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest w obrębie Wielkiej Warszawy, na terenie dzielnicy Praga Południowa, w miejscowości Zbytki. Zajmuje południowo-wschodni stok wzniesienia na II tarasie Wisły, przy Kanale Nowe Ujście. Pracami objęto obszar intensywnego występowania materiału zabytkowego na powierzchni stanowiska. Przebadano powierzchnię 600 m² odkrywając 13 obiektów.